

הֲלֵי אֵלֶּדָה אֲמַחֲדִי אֶעֱר בּוֹךְ שֶׁבִי וְקִירִי בּוֹר הַמִּמְנָה יִשְׂרָאֵל חוֹר

סוד המַחַט וְהַחִיּוֹךְ

מַעֲשֵׂה בֶּשֶׁר הַתּוֹרָה, הַגָּאוֹן
רַבִּי שְׁלֹמֹה זִלְמָן אוֹיֶרְבַּךְ זצ"ל

מִכֵּין הַלְבָבוֹת: שִׁיעוֹר עַל אֲהַבַת יִשְׂרָאֵל, גְּבוּרָה וְכָבוֹד.

יְמֵי חֵיבָעַם שְׁבוֹר עֵינַי אֶל יֶרֶד בַּעֲשֵׂי הַאֲזָה בּוֹרִית שִׁיגִי עַל

בְּשִׁכּוֹנַת 'שַׁעֲרֵי חֶסֶד' בִּירוּשָׁלַיִם,
חֵי יְהוּדֵי עֶנְק בַּתּוֹרָה –
רַבִּי שְׁלֹמֹה זִלְמָן אוֹיֶרְבָּךְ.

הוא הָיָה גָדוֹל הַדּוֹר, אָבֵל תָּמִיד
חֵיךְ לְכָל יֶלֶד וְאָהֵב כָּל יְהוּדֵי.

הַתּוֹרָה הִיא שְׂמִיחָה!
מִי שֶׁלֹּמֵד תּוֹרָה, הֵלֵב שְׁלוֹ
מָלֵא בְּאַהֲבָה מֵהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ!

יום אחד, שם הרב לב שהמעיל
שלו התישן מאד. נפרמו התפרים
מרב שנות למוד תורה!

ברוך ה'. זו זכות גדולה ללכת
לחיט שלנו בשכונה, ולפרנס יהודי
שקם כל בקר לתפלה מקדמת!

הָרַב נִכְנֵס לַחֲנוּת הַחִיטִּים הַקְטָנָה.
רִיחַ שֶׁל צֶמֶר וְחוּטִים מְלֵא
אֶת הָאוֹיֵר.

כְּבוֹד גָּדוֹל הַדוֹר פֹּה!?
אֵיזָה כְּבוֹד לַחֲנוּת שְׁלִי!
בְּשִׁמְחָה אֶתְּפֹר מְעִיל חֹדֶשׁ!

הַחֵיט עֶבֶד בְּמִסִּירוֹת רַבָּה עֲבוֹר
צִדִּיק הַדּוֹר. הוּא גִזֵּר וְתַפֵּר
בְּאַהֲבָה.

אַבֵּל אָז... בְּלִי כּוֹנֵה... הַחֵיט שֹׁכַח
לְהוֹצִיא מִחֵט דְּקָה וְחֻדָּה מִבְּרָזָל מִתּוֹךְ
מִמֶּשׁ אֵיפֹה שְׁנוּגֵעַ בְּעוֹרָה!

כַּעֲבוֹר שְׁבוּעִים, הָרַב מַגִּיעַ
לְמַדֵּד אֶת הַמַּעִיל.

הַמַּעִיל מְגָהֵץ וּמוֹכֵן!
כְּבוֹד הָרַב מִרְגִּישׁ בְּנוֹחַ?
צֵרִיד לְתִקּוֹן מִשְׁהוּ?

הָרַב מֵשֶׁךְ אֶת הַמַּעִיל לְמַעֲלָה שֶׁיֵּשֵׁב טוֹב עַל הַכְּתִפִּים... וְאַזּוּ...

אַחֲזֹחַ! הַכֵּאב!

מַחֲט הַבְּרֹזֶל הַחֲדָה נִנְעָצָה עֲמָק
וּבְעֵצָמָה יִשְׁרֹת תוֹךְ עֶרְפוֹ
שֶׁל הָרֵב! זֶה כָּאֵב נוֹרָא!
הוּא הָרָגִישׁ טַפַּת דָּם יוֹרֶדֶת.

מָה עוֹשִׂים עַכְשָׁו?

תְּגוּבָה שֶׁל גָּדוֹל הַדּוֹר:

אם אֶזְעַק וְאֶרְאֶה
לְחִיטָה שֶׁהוּא פָּצַע אוֹתִי,
הִי־יְהוּדִי הַטּוֹב הַזֶּה יִרְגֵּשׁ בּוֹשָׁה
אֵימָה. הוּא לֹא יִסְלַח לְעַצְמוֹ!
אֲסוּר לִי לְבִישׁ יְהוּדִי!

תְּגוּבָה שֶׁל אָדָם רָגִיל:

אֵי! תִּרְאֶה מָה
עָשִׂיתָ לִּי! כִּמְעַט
פָּצַעְתָּ אוֹתִי! אֵיזָה
חוֹסֵר אַחֲרִיּוֹת!

הָרַב קִבֵּל הַחֲלָטָה שֶׁל גְּבוּרִים אֲמִתִּיִּים. הוּא בָּלַע
אֶת הַכָּאֵב הָעָצוּם, שָׁתַק, וְאָז... חִיָּךְ חִיָּךְ גָּדוֹל.

הַמַּעִיל נִפְלָא! יוֹשֵׁב נִהְדָּר
וְאֵין צָרָךְ בְּשׁוּם תִּקּוּן! יֵשׁוּן
יְשִׁלֵּם לָךְ ה' בְּשַׁפַּע עֲלִירַת
הַכַּפִּים שְׁלָךְ!

An illustration of a man with a beard, wearing a black hat and a long black coat, walking towards the viewer on a cobblestone street. The street is flanked by ancient stone buildings with arched doorways. In the background, other figures are visible, including a man in a green coat and a woman in a white headscarf. The scene is bathed in the warm, golden light of a setting or rising sun, with rays of light breaking through the clouds in the distance.

תודה לך ה',
שזיכית אותי לסבל קצת,
ולא לפגוע ברגשות
של יהודי יקר.

הרב שלם, אמר תודה
מכל הלב, והלך הביתה.
הדרך ארוכה דקות ארוכות.

בכל צעד המחט דקרה שוב.
אבל הרב היה מאושר!

רק כְּשֶׁנִּכְנַס הַבֵּיתָה וְסָגַר אֶת הַדֶּלֶת, פָּשַׁט הָרֵב אֶת
הַמַּעִיל בַּמְהִירוֹת וְהוֹצִיא אֶת הַמַּחֹט.

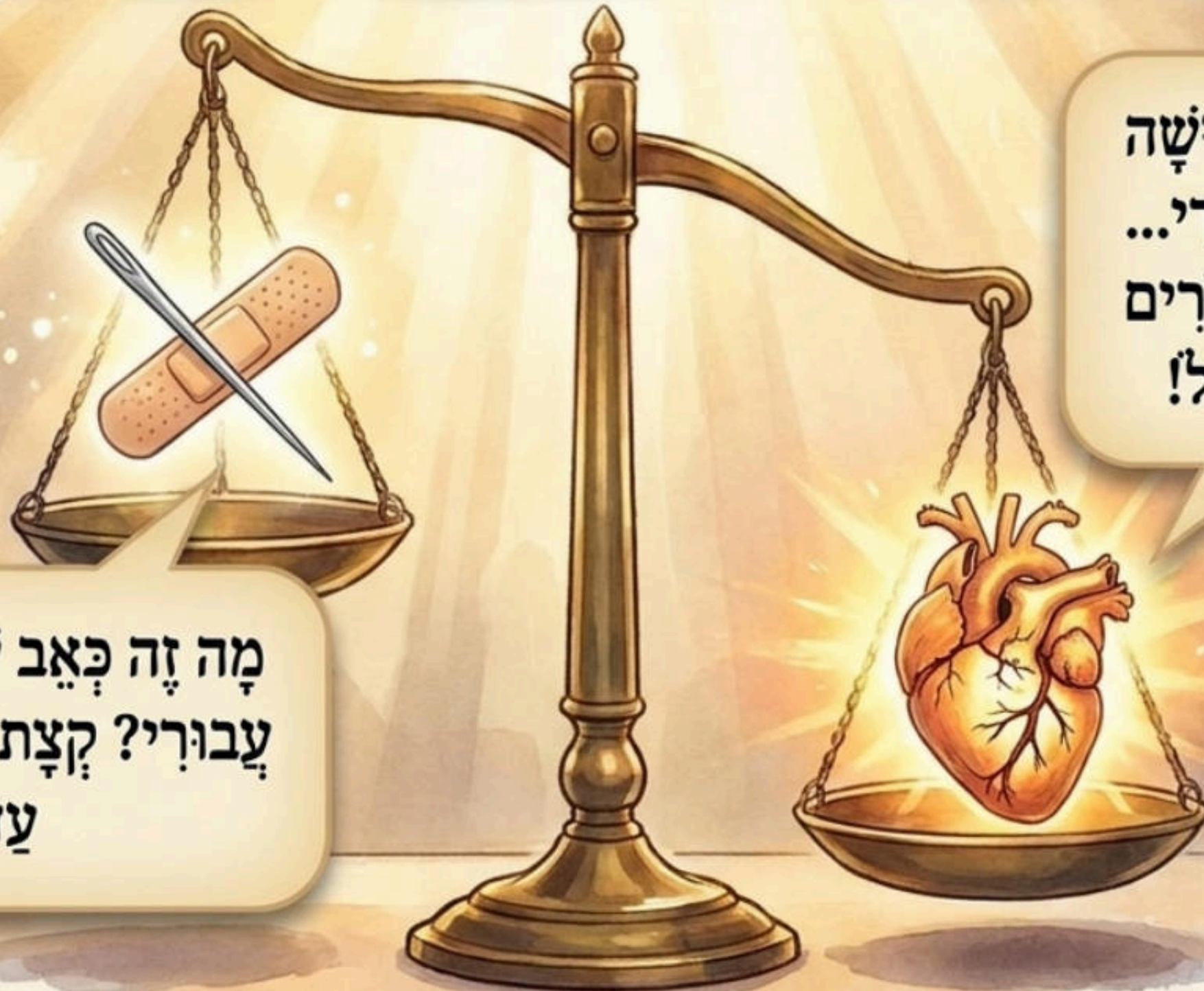
אוי וְאָבוֹי! רַבִּי
שְׁלֵמָה זִלְמָן, אַתָּה פָּצוּעַ?
מֵאִיפֹה הַדָּם הַזֶּה!?

הָרַב הִרְגִיעַ אֶת הָרַבָּנִית וְהִסְבִּיר שֶׁחֵיט שְׂכַח
בְּטָעוֹת מַחֲט בַּבֶּגֶד.

אִם הָיִיתִי מוֹצִיא אֶת הַמַּחֲט,
הַחֵיט הָיָה נִשְׁבָּר וְעָצוּב נוֹרָא.
צֶעַר כָּזָה לֹא יְכוּלָּתִי לְגַרֵם לוֹ!

וְלָמָּה לֹא הוֹצֵאתְ אוֹתָהּ שָׁם בַּחֲנוּת!?
לָמָּה סַבַּלְתְּ בְּמִשְׁךְ כָּל הַדֶּרֶךְ הַבֵּיתָה?

החשבון של גדול הדור: מה כואב יותר?

לעמַת דְּקִירָה שֶׁל בּוֹשָׁה
וְעֵלְבוֹן בְּלֵב שֶׁל יְהוּדִי...
שֶׁנֶּשְׂאָר בְּלֵב גַּם עֲשָׂרִים
שָׁנָה! עֲדִיף לִי לְסִבָּל!

מָה זֶה כָּאֵב שֶׁל דְּקִירָה בַּעוֹרָה
עֲבוּרִי? קִצָּת פְּלִסְטֵר וְזֶה עוֹבֵר
עַד מָחָר!

וְהַחֵיט הַיְּהוּדִי? עַד יוֹמוֹ הָאַחֲרוֹן הוּא לֹא יָדַע שֶׁהוּא תִּפָּר מְעִיל עִם מַחֲט!
הוּא רַק זָכַר דָּבָר אֶחָד: שְׁגָדוֹל הַדּוֹר לְבַשׁ אֶת יִצִּירַת כִּפּוֹ, שִׁמַּח מְאוֹד,
שִׁמַּח מְאוֹד, וְחִיךְ אֵלָיו אֶת הַחִיּוֹךְ הַכִּי חֵם בְּעוֹלָם!

הַתּוֹר שָׁלָנוּ לְהִיּוֹת גְּבוּרִים! (מָה אֲנִי עוֹשֶׂה מִחֵר בַּבִּקּוּר?)

הַטָּעוֹת: חֵבֶר דֶּרֶךְ עָלִי, תִּלָּשׁ לִי
דֶּךְ בְּטָעוֹת, אוֹ שִׁפָּךְ מִים
בְּלִי כוּוֹנָה.

הַהִפְסָקָה: אֲנִי עוֹצֵר, שׁוֹלֵט בַּכַּעַס,
וְנִזְכָּר בְּרַב שְׁלֵמָה זִלְמָן!
מַעְדִּיף לֹא לְבִישׁ אֶת חֵבְרִי.

הַנִּצָּחוֹן: אֲנִי מַחֲיֶה וְאוֹמֵר בְּאַהֲבָה:
"הַכֹּל בְּסִדָּר, מִמָּשׁ לֹא קָרָה כָּלוּם!"
זֶהוּ נִצָּחוֹן קְדוֹשׁ שֶׁמְשַׁמֵּחַ אֶת ה'!